

دعای ۲۴ - دعا هنگام پیش آمدن امر مهمی

يَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقْدُ الْمَكَارِهِ، وَيَا مَنْ يُفْشَأُ بِهِ
حَدُّ الشَّدَائِدِ، وَيَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى
رَوْحِ الْفَرْجِ، ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصِّعَابُ، وَتَسَبَّبَتْ
بِلُطْفِكَ الْأَسْبَابُ، وَجَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ،
وَمَضَتْ عَلَى إِرَادَتِكَ الْأَشْيَاءُ، فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ
دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ وَإِرَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ.

ای آنکه گره کارهای فروبسته به سرانگشت تو گشوده می‌شود، و ای آن که سختی دشواری‌ها با تو آسان می‌گردد، و ای آن که راه گریز به سوی رهایی و آسودگی را از تو باید خواست، سختی‌ها به قدرت تو به نرمی گرایند و به لطف تو اسباب کارها فراهم آیند. فرمان الهی به نیروی تو به انجام رسد، و چیزها، به اراده تو موجود شوند، و خواست تو را، بی آن که بگویی، فرمان برند، و از آنچه خواست تو نیست، بی آن که بگویی، رو بگردانند.

أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهَمَّاتِ، وَأَنْتَ الْمَفْرَعُ فِي الْمِلَمَّاتِ،
لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ، وَلَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا
إِلَّا مَا كَشَفْتَ، وَقَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَادَنِي

ثَقْلُهُ، وَالْمَّ يَ مَا قَدْ بَهَضَنِي حَمْلُهُ، وَبِقُدْرَتِكَ
أُورِدْتَهُ عَلَيَّ، وَبِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ إِلَيَّ،

تویی آن که در کارهای مهم بخوانندش، و در ناگواری‌ها بدو پناه برند. هیچ بلایی از ما برنگردد مگر توان بلا را بگردانی، و هیچ اندوهی بر طرف نشود مگر توان را از دل برانی. ای پروردگار من، اینک بلایی بر سرم فرود آمده که سنگینی‌اش مرا به زانو درآورده است، و به دردی گرفتار آمده‌ام که با آن مدارا نتوانم کرد. این همه را توبه نیروی خویش بر من وارد آورده‌ای و به سوی من روان کرده‌ای،

فَلَا مُصْدِرَ لِمَا أُورِدْتِ، وَلَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتِ،
وَلَا فَاتِحَ لِمَا أَعْلَقْتِ، وَلَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتِ، وَلَا
مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتِ، وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتِ.

آنچه تو بر من وارد آورده‌ای، هیچ کس باز نبرد، و آنچه توبه سوی من روان کرده‌ای، هیچ کس برنگرداند. دری را که تو بسته باشی، کس نگشاید، و دری را که تو گشوده باشی، کس نتواند بست. آن کار را که تو دشوار کنی، هیچ کس آسان نکند، و آن کس را که تو خوار گردانی، کسی مدد نرساند.

فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَافْتَحْ لِي يَا رَبِّ بَابَ الْفَرَجِ
بِطَوْلِكَ، وَاكْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِمَحْوَلِكَ،
وَإِنلني حُسْنَ النَّظْرِ فِيمَا شَكَوْتُ، وَأَذِقْنِي حَلَاوَةَ

الصُّنْعَ فِيمَا سَأَلْتُ، وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
وَفَرَجًا هَنِيئًا، وَاجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا وَحِيًّا.

پس بر محمد و خاندانش درود فرست. ای پروردگار من، به احسانِ خویش در آسایش به روی من بگشا، و به نیروی خود، سختی اندوهم را درهم شکن، و در آنچه زبان شکایت بدان گشوده‌ام، به نیکی بنگر، و مرا در آنچه از تو خواسته‌ام، شیرینی استجابت بچشان، و از پیش خود، رحمت و گشایشی دلخواه به من ده، و راه بیرون شدن از این گرفتاری را پیش پایم نه.

وَلَا تَشْغَلْنِي بِالْإِهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهُدِ فُرُوضِكَ
وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ، فَقَدْ ضِيقْتُ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبِّ
ذُرْعًا، وَامْتَلَأْتُ بِحَمَلٍ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ هَمًّا وَأَنْتَ
الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا مُنِيتُ بِهِ وَدَفْعِ مَا وَقَعْتُ
فِيهِ. فَافْعَلْ بِي ذَلِكَ، وَإِنْ لَمْ اسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ، يَا
ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

و مرا به سبب گرفتاری، از انجام دادنِ واجبات و پیروی آیین خود بازمدار. ای پروردگار من، از آنچه بر سرم آمده، دلتنگ و بی‌طاقتم، و جانم از آن اندوه که نصیب من گردیده، آکنده است؛ و این در حالی است که تنها تو می‌توانی آن اندوه را از میان برداری و آنچه را بدان گرفتار آمده‌ام دور کنی. پس با من چنین کن، اگر چه شایسته آن نباشم، ای صاحب عرش بزرگ.